

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 559/2013-12

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 12. novembra 2013 predbežne prerokoval sťažnosť Ing. L. T., M., zastúpeného advokátom JUDr. J. V., Advokátska kancelária, V., vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava II v konaní vedenom pod sp. zn. 16 C/8/2006 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Ing. L. T. o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 27. septembra 2013 doručená sťažnosť Ing. L. T. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv

a základných slobôd (ďalej „dohovor“) postupom Okresného súdu Bratislava II (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 16 C/8/2006.

Zo sťažnosti a z k nej pripojených príloh vyplýva, že *sťažovateľ podal 5. septembra 2005 na Okresnom súde Veľký Krtíš žalobu o zaplatenie sumy 12 847 Sk s prísl., ktorý vec postúpil okresnému súdu z dôvodu miestnej nepríslušnosti.*

Okresný súd vydal 28. októbra 2005 platobný rozkaz, proti ktorému podal odpor žalovaný. Okresný súd odpor 20. marca 2006 odmietol ako nedôvodný, pretože bol podaný osobou, ktorá nie je účastníkom konania.

Žalovaný podal proti rozhodnutiu odvolanie, o ktorom rozhodol Krajský súd v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) 30. marca 2007 tak, že uznesenie okresného súdu zrušil.

Dňa 11. septembra 2007 okresný súd konanie prerušil do právoplatného skončenia veci vedenej na krajskom súde pod sp. zn. 22 Cb 138/04, a proti tomuto rozhodnutiu sa sťažovateľ odvolal v októbri 2007. Dňa 29. novembra 2007 krajský súd rozhodnutie okresného súdu o prerušení konania zrušil a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie.

Dňa 18. júna 2008 okresný súd konanie prerušil do právoplatného skončenia konania sp. zn. 6 Sp/2/2008 o „zrušenie rozhodnutia rozhodcu“ vedeného na krajskom súde.

Sťažovateľ podal 28. júla 2011 sťažnosť na prietahy v konaní adresovanú predsedníčke okresného súdu. Predsedníčka okresného súdu reagovala na sťažnosť listom z 8. augusta 2011, v ktorom sťažnosť po oboznámení sa s obsahom súdneho spisu vyhodnotila ako nedôvodnú, pretože po právoplatnosti uznesenia okresného súdu (10. júla 2008), ktorým okresný súd prerušil napadnuté konanie, okresný súd v pravidelných intervaloch zisťoval stav konania (pre ktoré bolo prerušené napadnuté konanie) a prerušenie konania v čase odpovede predsedníčky okresného súdu trvalo.

Sťažovateľ v sťažnosti uviedol, že „od tej doby som neobdržal zo strany súdu žiadne oznámenie ani upovedomenie a preto sa znova obraciam po dvoch rokoch od takéhoto oznámenia na Ústavný súd SR“.

Sťažovateľ na základe týchto skutočností navrhuje, aby ústavný súd rozhodol nálezom, že okresný súd porušil *základné právo sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a právo na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru a prikázal okresnému súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 16 C/8/2006 konať bez zbytočných prietahov.*

Zároveň sa domáha priznania finančného zadosťučinenia v sume 8 000 € a úhrady trov konania.

II.

Podľa čl. 127 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd každý návrh na začatie konania predbežne prerokuje podľa § 25 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a zisťuje, či nie sú dané dôvody na odmietnutie návrhu podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na prerokovanie ktorých nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Z § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde vyplýva, že úlohou ústavného súdu pri predbežnom prerokovaní návrhu je tiež posúdiť, či tento nie je zjavne neopodstatnený. V súlade s konštantnou judikatúrou ústavného súdu možno o zjavnej neopodstatnenosti

návrhu hovoriť vtedy, keď namietaným postupom orgánu štátu nemohlo dôjsť k porušeniu základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok príčinnej súvislosti medzi označeným postupom orgánu štátu a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých sa namietalo, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnený návrh preto možno považovať ten, pri predbežnom prerokovaní ktorého ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (I. ÚS 66/98).

Sťažovateľ namieta porušenie svojho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. *16 C/8/2006*.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietáhov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom. Verejnosť možno vylúčiť len v prípadoch ustanovených zákonom.

Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom.

Na základe skutočností uvedených v sťažnosti ústavný súd v súčinnosti s okresným súdom zisťoval stav v napadnutom konaní. Podľa zistení ústavného súdu prerušenie napadnutého konania trvá dodnes, preto konštatuje, že existuje zákonná prekážka, ktorá bráni súdu v jeho ďalšom postupe (*mutatis mutandis* I. ÚS 162/03).

Podľa konštantnej judikatúry ústavného súdu podstatou, účelom a cieľom práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov je odstránenie stavu právnej neistoty účastníka konania (napr. I. ÚS 41/02). Tento účel spravidla nemožno dosiahnuť po právoplatnom prerušení konania, ku ktorému došlo v súlade so zákonom. Ak nedôjde k odpadnutiu prekážky prerušeného konania postupom predvídaným v Občianskom súdnom poriadku, nemôžu sa v prerušenom konaní vykonávať žiadne procesné úkony smerujúce k odstráneniu právnej neistoty účastníkov, a tým aj k naplneniu účelu základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a rovnako aj v čl. 6 ods. 1 dohovoru. Ústavný súd preto nečinnosť okresného súdu v dôsledku

existencie zákonnej prekážky jeho postupu neposudzuje ako zbytočné prieťahy v konaní (mutatis mutandis napr. III. ÚS 42/02, I. ÚS 65/03, II. ÚS 3/00, I. ÚS 214/06).

Vzhľadom na uvedené sa ústavný súd zaoberal len časťou napadnutého konania od 5. septembra 2005 do 18. júna 2008. Uvedené obdobie už aj vzhľadom na aktivitu súdu opísanú v prvej časti tohto rozhodnutia neindikuje, že by došlo k relevantným prieťahom v uvedenom období, preto ústavný súd konštatuje, že sťažnosť sťažovateľa, ktorou sa domáhal vysloviť porušenie jeho označených práv v napadnutom konaní, je zjavne neopodstatnená, preto ju ako takú po predbežnom prerokovaní podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietol.

Toto rozhodnutie nezakladá prekážku veci rozhodnutej v zmysle § 24 písm. a) zákona o ústavnom súde, a preto sťažovateľovi nebráni po splnení zákonom ustanovených podmienok, aby podal v tej istej veci novú sťažnosť.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 12. novembra 2013